

Tisha B'av

Η Tisha B'Av, η ένατη ημέρα του μήνα Av (που ο μήνας συμπίπτει με τον Ιούλιο ή/και τον Αύγουστο), είναι η μεγαλύτερη ημέρα πένθους στο εβραϊκό ημερολόγιο. Παρόλο που λέγεται ότι συνέβη ένας μεγάλος αριθμός καταστροφών στους Εβραίους αυτήν την ημέρα, κυρίως μνημονεύεται η καταστροφή του Πρώτου και του Δεύτερου Ναού στην Ιερουσαλήμ το 586 π.Χ. και 70 π.Χ., αντίστοιχα. Κεντρικό στοιχείο για την τήρηση αυτής της ημέρας είναι η νηστεία.

Αν και η ακριβής ημερομηνία καταστροφής καθενός από τους Ναούς - τα αρχαία κέντρα της εβραϊκής ζωής και πρακτικής - είναι άγνωστη, η παράδοση χρονολογεί τα γεγονότα το Tisha B'Av. Πράγματι, οι ταλμουδιστές ραβίνοι της εποχής ισχυρίστηκαν ότι ο Θεός όρισε αυτήν την ημέρα ως ημέρα καταστροφής ως τιμωρία για την έλλειψη πίστης που επέδειξαν οι Ισραηλίτες κατά την περιπλάνησή τους στην έρημο μετά την έξοδο από την Αίγυπτο. Κατά τη διάρκεια των αιώνων, μια σειρά από τραγωδίες έχουν συμβεί γύρω από αυτήν την ημέρα, από τις εκδιώξεις των Εβραίων από την Αγγλία και την Ισπανία έως πιο συγκεκριμένες καταστροφές.

Ως εκ τούτου, το Tisha B'Av τηρείται ως ημέρα κοινού πένθους, η οποία εκφράζεται μέσω της νηστείας και της αποχής από ευχάριστες δραστηριότητες και εξωτερικούς αντιπερισπασμούς. Υπάρχει μια ολόκληρη σειρά από θλιβερούς ψαλμούς κατάλληλους για αυτήν την ημέρα πένθους, ξεκινώντας από το βιβλικό Θρήνο για την καταστροφή του Πρώτου Ναού, που δημιουργήθηκε για να καλύψει τις τότε ανάγκες της εβραϊκής κοινότητας εκείνη τη στιγμή.

Μια περίοδος πένθους τριών εβδομάδων οδηγούν στον εορτασμό του Tisha B'Av. Οι τρεις εβδομάδες μνημονεύουν την τελική πολιορκία της Ιερουσαλήμ που οδήγησε στην καταστροφή του Δεύτερου Ναού το 70 μ.Χ. Κατά την περίοδο αυτή συνηθίζεται να απέχουν από δημόσιες γιορτές, όπως γάμους, και πολλοί θρησκευόμενοι άνδρες απέχουν από το ξύρισμα, ακολουθώντας τα έθιμα που τηρούνται κατά τη διάρκεια περιόδων προσωπικού πένθους.

Tisha B'av στη Ρόδο

Οι άντρες περνούσαν το πρωί στο «Καί» Συναγωγή καθισμένοι στο πάτωμα, με τα φώτα σβηστά, διαβάζοντας και θρηνώντας μέχρι το μεσημέρι. Μετά το μεσημέρι, η διάθεση άλλαζε από: *limunio a dia bueno* "Αυτό σημαίνει από μια θλιβερή μέρα σε μια ευτυχημένη μέρα, ή από τη θλίψη στην ευτυχία.

Οι γυναίκες δεν έπρεπε να κάνουν καμία εργασία στο σπίτι. Το βράδυ πριν από την Tisha b'av οι γυναίκες μαζεύονταν στην αυλή και περνούσαν την ώρα τραγουδώντας προσπαθώντας να μείνουν ξύπνιοι όσο το δυνατόν περισσότερο. Η δοξασία ήταν ότι αυτή ήταν η νύχτα που φίδια και έντομα θα εισέβαλαν στο σπίτι. Για να αποφύγουν αυτή τη πιθανότητα, τοποθετούσαν ένα κεφάλι σκόρδου στο μαξιλάρι.

Πολλές από τις καταστροφές στη Ρόδο συνέβησαν γύρω από την Tisha B'av, η τελευταία ήταν η απέλαση των Ροδιτών Εβραίων από το νησί το 1944.